

Handläggare
Mats Dahlén
018-7274383

Datum
2016-09-21

Diarienummer
2016-3751

Till miljö- och hälsoskyddsnämndens
sammanträde 28 september 2016

Yttrande över Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter (NFS 2006:9) om miljörapport med bilagor

Remiss från Naturvårdsverket, dnr. NV-01427-16 Remisstid: 30 september 2016

Förslag till beslut:

Miljö- och hälsoskyddsnämnden föreslås besluta

att överlämna yttrande till Naturvårdsverket enligt **bilaga 1**

att förklara paragrafen omedelbart justerad

Sammanfattning

Naturvårdsverket har tagit fram förslag till nya föreskrifter om miljörapport. Förslaget syftar främst till att undvika styrning av den tekniska lösningen i författningstexten genom att ta bort anvisningar om hur uppgifter ska redovisas. Strukturen har gjorts om för att underlätta för olika branscher att hålla reda på de förordningar och föreskrifter som måste redovisas årligen. Det har också gjorts ändringar för att uppfylla kravet på det som ska redovisas inom ramen för EU samarbetet och för att uppfylla kraven från EU har detaljeringsgraden ökat i rapporteringen. Naturvårdsverket säger i konsekvensutredningen att miljörapporteringsportalen ”inte är helt modern och har tekniska begränsningar” och att ”ett byte av teknisk lösning kan behöva ske för att möjliggöra teknisk utveckling av miljörapporteringen”. Nämnden anser att det är viktigt att rapporteringen kan ske elektroniskt och att det finns ett tekniskt system som möjliggör och stöder detta.

Om ändringen avseende var uppgifter ska lämnas genomförs, ser nämnden flera risker: tiden för inmatning av uppgifter kommer att öka för vissa branscher, behovet av vägledning och inläsning kommer att öka, osäkerhet om vad som gäller år från år ökar behovet av vägledning och inläsning, svårt att hitta uppgifter år från år om de hamnar på olika ställen och ökad tid för både verksamhetsutövarens rapportering och tillsynsmyndighetens granskning.

Begreppsförklaringar

IED-lagstiftning står för Industrial Emissions Directive, det vill säga lagstiftning angående EU:s direktiv för industriutsläpp.

BREF står för Best available technology reference dokument. Dokument som baseras på omfattande arbete där uppgifter på miljöprestanda för Europas anläggningar hämtats in. De bättre anläggningarna ligger inom utsläppsintervall som BREF förutsätter att alla anläggningar med tillgänglig teknik kan uppnå. På kommissionens sida: <http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/>, kan man läsa om hur det aktuella läget är med BAT- slutsatser och BREF:ar.

BAT- slutsatser är BREF som antagits av EU-kommissionen – Best Available Technology- slutsatser

Validerade utsläppsvärden innebär att verksamhetsutövaren, ofta inom IED- lagstiftningen, får göra avdrag på utsläppsvärdena motsvarande osäkerheten i mätningarna. Om värdet exempelvis visar $100 \text{ mg/m}^3 \pm 25\%$ så redovisas 75 mg/m^3 .

Anna Axelsson
Miljödirektör

Bilaga 1: Yttrande över Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter (NFS 2006:9) om miljörapport med bilagor.

Handläggare
Mats Dahlén
018-727 43 83

Datum
28 september 2016

Diarienummer
2016-003751-MI

Naturvårdsverket
106 48 Stockholm
registrator@naturvardsverket.se

Yttrande över Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter (NFS 2006:9) om miljörapport med bilagor

Remiss från Naturvårdsverket, dnr. NV-01427-16. Remisstid: 30 september 2016

Miljö- och hälsoskyddsnämnden ser positivt på ambitionen att förenkla för respektive bransch att se vilka föreskrifter och förordningar som gäller. Det gör det lättare för både verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter att följa upp rapporteringen enligt förordningar och föreskrifter som gäller den enskilda branschen. I Naturvårdsverkets konsekvensutredning för de nya föreskrifterna säger verket att ett av målen för samverkansprogrammet, som verket startat för att lösa informationsförsörjningen för Industriutsläppsdirektivet, är att ”minska verksamhetsutövarnas uppgiftslämnarbörda”.

Nämndens uppfattning är att det med ökade krav på rapportering enligt förordningar och föreskrifter är svårt att minska verksamhetsutövarnas administrativa börda. Ett exempel är att varje ingående panna på respektive förbränningsanläggning enligt förslaget ska redovisas separat avseende ett flertal parametrar för att uppfylla EU:s rapporteringskrav. Nämndens bedömning är att detta kommer att innebära ökad tid för rapportering. Flera branscher har bilagor för rapportering av införd IED-lagstiftning. Fler BAT-slutsatser kommer att införas i industriutsläppsförordningen (SFS 2013:250). Berörda branscher med sina specifika behov av rapportering enligt nya bilagor kommer att tillkomma.

Införande av IED-bestämmelser medför stora krav på att miljörapporteringsportalen även i framtiden kommer att kunna omhänderta den ökade datamängden och detaljningsnivån. Samtidigt behöver systemet vara tillräckligt flexibelt för att hantera löpande förändringar i rapporteringen. Naturvårdsverket säger i konsekvensutredningen att miljörapporteringsportalen ”inte är helt modern och har tekniska begränsningar” och att ”ett byte av teknisk lösning kan behöva ske för att möjliggöra teknisk utveckling av miljörapporteringen”. Nämnden anser att det är av största vikt att Naturvårdsverket löser de tekniska begränsningarna så snart som möjligt. Det är viktigt att kravet på att lämna uppgifter elektroniskt via någon portal finns kvar. Det är inte bra om en ändring skulle resultera i att tillsynsmyndigheten i större utsträckning kommer att behöva mata in uppgifter manuellt. Nämnden anser att det kan finnas en fördel med att inte låsa sig till begreppen grunddel, textdel och emissionsdeklaration i föreskriften. Det finns stora fördelar med att rapportera

data i tabeller med färdigställda inmatningsfält där data enkelt kan exporteras och bearbetas vidare. Tabellerna bör vara anpassade till bilagorna till föreskriften.

I nuvarande emissionsdeklaration är det enkelt att jämföra data mellan olika år och systemet larmar om värdet avviker för mycket från föregående år. Dessa funktioner bör säkerställas om byte sker till ett nytt elektroniskt rapporteringssystem.

Nämnden föreslår att definitionerna i föreskrifterna och med bilagorna ses över, t ex definitionen på en förbränningsanläggning. Det skulle här vara önskvärt med ett förtydligande om att förslaget till ny bilaga gäller rapportering av punkterna i bilagan för varje enskild panna på varje förbränningsanläggning. Nämnden anser även att det kan vara svårt att tolka betydande åtgärder i förslaget 5 § punkt 9-11 och 13-14. Dessa punkter gäller t ex driftstörningar, risker, olägenheter, avfallsmängder och energifrågor. Det kan vara svårt att dra gränsen för när något är betydande och att en del saker kan vara värda att nämna även om de inte är "betydande". Ytterligare en kommentar är att Naturvårdsverket i förslaget (under 5b §) valt att kalla beslutade dokument om bästa tillgängliga teknik för BAT-referensdokument. På Naturvårdsverkets hemsida kallas samma dokument BAT-slutsatser. Det är bättre att referera till beslutade referensdokument för bästa tillgängliga teknik.

Det kommer att krävas mycket bra vägledning för att strukturera inlämnade uppgifter på ett överskådligt sätt. Helst ser nämnden att dessa uppgifter, även fortsättningsvis, kan göras inom ramen för emissionsdeklarationen. Uppgifter av motsvarande typ som i nu föreslagna bilagor finns redan för t ex större täkter i emissionsdeklarationen: "täkt delen" med produktion och kvarvarande tillståndsgiven mängd mm och även för förbränningsanläggningar med total effekt mm. Det som nu tillkommer är att det blir fler delredovisningar av utsläppskällor på varje emissionsdeklaration. Nämnden anser att datahanteringen måste kunna lösas utan att behöva kompromissa genom att öppna för att det kan bli lite olika mellan åren tills ett nytt datasystem är på plats.

Nämnden anser att validerade årsmedelvärden på utsläpp för nyckelparametrar bör redovisas. Förutom villkor mm är det IED-lagstiftningen som verksamhetsutövaren ska visa att den klarar. Dessutom bör en viktig del i rapporteringen vara att underlätta IED-arbetet så att underlag för revidering av BREF:ar underlättas. I arbetet med BREF, är prestanda för Europas anläggningar under normal drift betydelsefullt. Nämnden menar inte att validerade värden ska ersätta totalutsläpp inkluderat all drifttid. Men validerade värden under normal drift är också av stort intresse att följa när det är möjligt att jämföra prestanda på olika anläggningar och snart enskilda pannor. Om vitala uppgifter för revision av BREF är möjlig via export från tabeller så skulle det vara en stor fördel.

För miljö- och hälsoskyddsnämnden

Bengt Fladvad
ordförande

Anna Axelsson
miljödirektör

Naturvårdsverkets författningssamling

ISSN XXXX-XXXX

Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapport;

NFS 2016:X

Utkom från trycket
den [datum]

beslutade den [datum]

Med stöd av 26 kap. 20 § andra stycket miljöbalken, 47 a § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd föreskriver¹ Naturvårdsverket följande.

Inledande bestämmelser

1 § Dessa föreskrifter innehåller bestämmelser om

1. den miljörapport som en utövare av tillståndspliktig verksamhet eller verksamhet som förelagts att ansöka om tillstånd enligt 9 kap. 6 § första respektive andra stycket miljöbalken, ska lämna varje år till tillsynsmyndigheten enligt 26 kap. 20 § första stycket miljöbalken,
2. vilka uppgifter om produktionen av naturgrus, morän och berg som en verksamhetsutövare, enligt 31 a § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd ska lämna i en miljörapport till länsstyrelsen om länsstyrelsen begär det, och
3. skyldighet för utövare av verksamhet som inte är tillståndspliktig eller förelagts att ansöka om tillstånd, men som omfattas av bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006², att lämna miljörapport och vad den ska innehålla.
4. skyldighet för utövare av verksamhet som omfattar avloppsledningsnät som är anslutna till en avloppsreningsanläggning som är tillståndspliktig enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) att lämna miljörapport och vad den ska innehålla.

2 § Den som utövar miljöfarlig verksamhet som inte är tillståndspliktig eller förelagts att ansöka om tillstånd, men som omfattas av bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006³, ska varje år lämna en miljörapport till den tillsynsmyndighet som utövar tillsynen över verksamheten.

¹Jfr. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 (EUT L 33, 4.2.2006, s. 1, Celex 32006R0166) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17, Celex 32010L0075).

²EUT L 33, 4.2.2006, s. 1 (Celex 32006R0166).

³EUT L 33, 4.2.2006, s. 1 (Celex 32006R0166).

Den som utövar verksamhet som omfattar avloppsledningsnät som är allmänna enligt lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster och som är anslutna till en avloppsreningsanläggning som är tillståndspliktig enligt miljöprövningsförordningen (2013:251) ska varje år lämna en miljörapport till den tillsynsmyndighet som utövar tillsynen över verksamheten.

3 § Miljörapporten ska avse kalenderår.

Uppgifter som en miljörapport ska innehålla

Allmänna uppgifter som en miljörapport ska innehålla

4 § Av 31 § 1 förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd följer att en miljörapport ska innehålla uppgift om verksamhetsutövarens namn och organisationsnummer.

En miljörapport ska dessutom innehålla följande uppgifter:

1. Uppgift om för vilket år miljörapporten gäller.
2. Uppgifter om verksamheten
 - a) länsstyrelsens nummer på anläggningen,
 - b) besöksadress,
 - c) kommun,
 - d) kontaktperson för anläggningen och uppgifter om hur denne kan nås,
 - e) vem som godkänner miljörapporten och uppgifter om hur denne kan nås,
 - f) verksamhetskoder enligt 2-32 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) om verksamheten omfattas av sådana koder. I fråga om verksamheter som enligt 1 kap. 2 § andra stycket industriutsläppsförordningen (2013:250) är industriutsläppsverksamheter; verksamhetskod för huvudverksamhet och sidoverksamheter enligt den betydelse begreppen har enligt 1 kap. 2 § tredje och fjärde styckena industriutsläppsförordningen, och
 - g) de farliga ämnen som anges i avdelning 4, del 1 och 2 i bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd som förekommer eller kan förekomma i sådana mängder som anges där.

Det som sägs i andra stycket gäller inte miljörapporter som avses i 1 § 2.

Tillståndspliktiga verksamheter och verksamheter som förelagts att ansöka om tillstånd

5 § Miljörapporter som avser tillståndspliktiga verksamheter eller verksamheter som förelagts att ansöka om tillstånd ska, utöver vad som anges i 3 §, innehålla följande uppgifter:

1. En kortfattad beskrivning av verksamheten samt en översiktlig beskrivning av verksamhetens huvudsakliga påverkan på miljön och människors hälsa. De förändringar som skett under året ska anges.
2. Datum och tillståndsgivande myndighet för gällande tillståndsbeslut enligt 9 kap. 6 § miljöbalken eller motsvarande i miljöskyddslagen samt en kort beskrivning av vad beslutet eller besluten avser.

3. Datum och beslutande myndighet för eventuella andra beslut under året med anledning av anmälningsskyldiga ändringar enligt 1 kap. 10-11 §§ miljöprövningsförordningen (2013:251) samt en kort redovisning av vad beslutet eller besluten avser.
4. Datum och beslutande myndighet för eventuella andra gällande beslut enligt miljöbalken samt en kort redovisning av vad beslutet eller besluten avser.
5. Tillsynsmyndighet enligt miljöbalken.
6. Tillståndsgiven och faktisk produktion eller annat mått på verksamhetens omfattning.
7. Redovisning av de villkor som gäller för verksamheten samt hur vart och ett av dessa villkor har uppfyllts.
8. En kommenterad sammanfattning av resultaten av mätningar, beräkningar eller andra undersökningar som utförts under året för att bedöma verksamhetens påverkan på miljön och människors hälsa.
9. Redovisning av de betydande åtgärder som vidtagits under året för att säkra drift och kontrollfunktioner samt för att förbättra skötsel och underhåll av tekniska installationer.
10. Redovisning av de betydande åtgärder som genomförts med anledning av eventuella driftstörningar, avbrott, olyckor eller liknande händelser som har inträffat under året och som medfört eller hade kunnat medföra olägenhet för miljön eller människors hälsa.
11. Redovisning av de betydande åtgärder som genomförts under året med syfte att minska verksamhetens förbrukning av råvaror och energi.
12. De kemiska produkter och biotekniska organismer som kan befaras medföra risker för miljön eller människors hälsa och som under året ersatts med sådana som kan antas vara mindre farliga.
13. Redovisning av de betydande åtgärder som genomförts under året i syfte att minska volymen avfall från verksamheten och avfallets miljöfarlighet.
14. Redovisning av de betydande åtgärder som genomförts under året med syfte att minska sådana risker som kan ge upphov till olägenheter för miljön eller människors hälsa.
15. En sammanfattning av resultaten av de undersökningar som genomförts under året för att klarlägga miljöpåverkan vid användning och omhändertagande av de varor som verksamheten tillverkar samt vilka åtgärder detta eventuellt har resulterat i.

Verksamheter som omfattas av bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006⁴

5 a § Miljörapporter som avser miljöfarliga verksamheter som bedriver en eller flera av de verksamheter som omfattas av bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006⁵, ska dessutom innehålla följande:

Uppgifter om koordinater för anläggningens mittpunkt.

⁴ EUT L 33, 4.2.2006, s. 1 (Celex 32006R0166).

⁵ EUT L 33, 4.2.2006, s. 1 (Celex 32006R0166).

Årsvärden för utsläpp av de föroreningar som förtecknas i bilaga 2 till förordningen samt *bilaga 1* till dessa föreskrifter, om tröskelvärden har överskridits. Om utsläppet sker till vatten ska anges om utsläppet sker till en recipient eller ett externt reningsverk. Koordinaterna för utsläppspunkten ska anges. Om något utsläpp härstammar från olyckshändelse ska detta anges.

För avfall som forslas bort från anläggningen ska anges årliga mängder i ton av farligt respektive icke farligt avfall om mängderna uppgår till mer än 2 respektive 2 000 ton per år. En uppdelning ska göras på sådant som forslas iväg i avsikt att återvinnas respektive i avsikt att bortskaffas.

För allt farligt avfall som exporteras till annat land ska årlig mängd och behandlingssätt (återvinning eller bortskaffning) anges. Dessutom ska namn och adress anges för såväl mottagaren av avfallet som anläggningen för återvinning eller bortskaffning av avfallet.

Varje årsvärde ska förses med en beskrivning av hur värdet har tagits fram enligt någon av följande tre kategorier:

1. mätning (M)
2. beräkning (C)
3. uppskattning (E)

I de fall som värdena bygger på mätning eller beräkning ska analysmetod och/eller beräkningsmetod rapporteras. Där så är möjligt ska i första hand internationellt vedertagna metoder/standarder användas.

Verksamhetsutövaren ska säkerställa den inrapporterade informationens kvalitet. Den inrapporterade informationen och övriga uppgifter som ligger till grund för redovisningen enligt denna bestämmelse ska dokumenteras och sparas i fem år.

Industriutsläppsverksamheter

5 b § Miljörapporter som avser verksamheter som enligt 1 kap. 2 § andra stycket industriutsläppsförordningen (2013:250) är industriutsläppsverksamheter ska dessutom innehålla följande (ord och uttryck i denna paragraf har samma betydelse som i industriutsläppsförordningen):

Uppgift om vilka BAT-referensdokument, beslutade under industriutsläppsdirektivet⁶, verksamheten omfattas av (avseende huvudverksamheten, sidoverksamheter och horisontella referensdokument)

Om alternativvärde eller dispens från begränsningsvärde har beviljats, ska uppgift om beslutets innehåll redovisas. Om statusrapport har getts in ska dessutom anges tidpunkt för inlämnandet och till vilken myndighet detta har gjorts.

Dessutom ska vad som anges i följande underpunkter uppfyllas.

a) För verksamhetsåret⁷ efter det att slutsatser om bästa tillgängliga teknik för huvudverksamheten har offentliggjorts, ska för varje slutsats som är tillämplig på verksamheten, redovisas en bedömning av hur verksamheten uppfyller den.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17, Celex 32010L0075).

⁷ Med verksamhetsår avses kalenderåret före det år rapporteringen sker.

- b) Om verksamheten inte bedöms uppfylla en sådan enskild slutsats om bästa tillgängliga teknik som åsyftas i a), ska även redovisas vilka åtgärder som planeras för att uppfylla den, samt en bedömning av om åtgärderna antas medföra krav på tillståndsprovning eller anmälan. Även planerade ansökningar om alternativvärden respektive dispenser från begränsningsvärden ska redovisas.
- c) I de två därpå följande miljörapporterna ska redovisas hur arbetet med att uppfylla kraven enligt slutsatserna har fortskridit.
- d) Från och med det fjärde verksamhetsåret efter det att slutsatser om bästa tillgängliga teknik för huvudverksamheten offentliggjordes, ska årligen redovisas hur slutsatserna, satta i relation till eventuella meddelade alternativvärden respektive dispenser från begränsningsvärden, uppfylls. I fråga om mätmetod, mätfrekvens och utvärderingsmetod ska tillämpas vad som anges i 4 a § sjätte och sjunde styckena. I slutsatserna om bästa tillgängliga teknik kan finnas bestämmelser som har betydelse för hur kontrollen ska utföras. I den mån alternativvärde har beviljats behöver endast visas att alternativvärdet uppfylls.

Förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar

5 c § Miljörapporter som avser förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar ska dessutom innehålla de uppgifter som anges i *bilaga 2* till dessa föreskrifter samt en kommenterad sammanfattning av de uppgifter som i övrigt behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av förordningen.

För förbränningsanläggningar som enligt 21 § förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar omfattas av krav på kontinuerlig mätning av föroreningshalter i rökgaser, ska även redovisas resultaten från sådan årlig kontroll av automatiska mätsystem som anges i 27 § samma förordning.

Förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:253) om förbränning av avfall

5 d § Miljörapporter som avser förbränningsanläggningar som omfattas av förordningen (2013:253) om förbränning av avfall ska dessutom innehålla de uppgifter som anges i *bilaga 3* till dessa föreskrifter samt en kommenterad sammanfattning av de uppgifter som i övrigt behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av förordningen.

Verksamheter som omfattas av förordningen (2013:254) om användning av organiska lösningsmedel

5 e § Miljörapporter som avser verksamheter som omfattas av förordningen (2013:254) om användning av organiska lösningsmedel ska dessutom innehålla en kommenterad sammanfattning av de uppgifter som behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av förordningen.

Tillståndspliktiga täkter

5 f § Miljörapporter som avser tillståndspliktiga täkter ska dessutom innehålla mer detaljerade uppgifter om faktisk produktion enligt vad som anges i *bilaga 4* till dessa föreskrifter.

Anläggningar som omfattas av tillståndsplikt enligt 29 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) och som har tagit emot bygg- och rivningsavfall

5 g § Miljörapporter som avser anläggningar som omfattas av tillståndsplikt enligt 29 kap. miljöprövningsförordningen (2013:251) och som har tagit emot bygg- och rivningsavfall, ska dessutom innehålla mer detaljerade uppgifter om mängderna av dessa avfall enligt vad som anges i *bilaga 5* till dessa föreskrifter.

Verksamheter som omfattas av Naturvårdsverkets föreskrifter NFS 2016:XX⁸

5 h § Miljörapporter som avser tillståndspliktiga avloppsreningsanläggningar som omfattas av Naturvårdsverkets föreskrifter NFS 2016:XX⁹ och ledningsnät som är anslutna till sådana avloppsreningsanläggningar och som är allmänna enligt lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster ska dessutom innehålla de uppgifter som anges i *bilaga 6* till dessa föreskrifter. Därutöver ska det lämnas en kommenterad sammanfattning av de uppgifter som i övrigt behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av föreskrifterna.

Verksamheter som omfattas av Naturvårdsverkets föreskrifter SNFS 1994:2¹⁰

5 i § Miljörapporter som avser verksamheter som omfattas av Naturvårdsverkets föreskrifter SNFS 1994:2¹¹ ska dessutom innehålla en kommenterad sammanfattning av de uppgifter som behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av föreskrifterna.

Verksamheter som lämnar miljörapport enligt 1 § 2

5 j § Miljörapporter som avses i 1 § 2 ska innehålla uppgifter om levererad mängd per materialslag av naturgrus, berg och morän.

Inlämnande

6 § Miljörapporten ska senast den 31 mars året efter det kalenderår som miljörapporten avser vara inlämnad till den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn över verksamheten.

Miljörapporter ska lämnas elektroniskt via Naturvårdsverkets e-tjänst för miljörapporter, Svenska miljörapporteringsportalen (SMP). Eventuella kompletteringar som görs ska också lämnas via SMP.

Tillsynsmyndigheten får bevilja anstånd i högst en månad med sådana uppgifter som anges i 3 § och 4 a § och högst tre månader med övriga uppgifter, om det finns särskilda skäl.

⁸ Rening och kontroll av utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse.

⁹ Rening och kontroll av utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse.

¹⁰ Skydd för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket.

¹¹ Skydd för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket.

Det som sägs i första – tredje styckena gäller inte miljörapporter som avses i 1 § 2.

7 § Miljörapporter som avses i 1 § 2 ska lämnas till länsstyrelsen vid den tidpunkt som länsstyrelsen bestämmer. Dessa rapporter ska redovisas på lämpligt datamedium eller i skriftlig form.

Dispens

8 § Naturvårdsverket får medge dispens från bestämmelserna i dessa föreskrifter om det finns särskilda skäl. Ansökan om dispens görs skriftligen hos Naturvårdsverket.

Övergångsbestämmelser

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2017 då Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2006:9) om miljörapport ska upphöra att gälla.
2. Den första miljörapporten enligt dessa föreskrifter ska ges in till tillsynsmyndigheten senast den 31 mars 2018.
3. För verksamhetsåret 2016 ska miljörapport lämnas i enlighet med Naturvårdsverkets upphävda föreskrifter (NFS 2006:9) om miljörapport.

Naturvårdsverket

BJÖRN RISINGER

Rikard Janson

(Avdelningen för enomförande)

SWEDISH ENVIRONMENTAL PROTECTION AGENCY

KONSEKVENsutredning

2016-06-23

Ärendenr:

NV-01427-16

Konsekvensutredning för nya föreskrifter (2016:XX) om miljörapport

Innehåll

1. Inledning	5
1.1. Sammanfattning.....	5
1.2. Förslag avseende tillståndspliktiga avloppsreningsanläggningar och anslutna ledningsnät.....	5
1.3. Naturvårdsverkets bemyndigande	5
2. Beskrivning av problemet och vad Naturvårdsverket vill uppnå samt beskrivning av förslaget.....	6
2.1. Anvisningar om i vilken del av miljörapporten olika uppgifter ska redovisas utgår	6
2.1.1. Naturvårdsverkets samverkansprogram för informationsförsörjningen för Industriutsläppsdirektivet	6
2.1.2. Nuvarande redovisning av uppgifter och inlämnande av miljörapporten.....	6
2.1.3. Föreslagen ändring: anvisningar om i vilken del av miljörapporten som uppgifter ska redovisas utgår.....	7
2.1.4. Föreslagen ändring: ny struktur och redaktionella följdändringar..	8
2.1.5. Redogörelse av genomförandet av de föreslagna ändringarna i förhållande till nuvarande föreskrifter	8
2.2. Övriga redaktionella ändringar.....	10
2.2.1. Hänvisning till bilagan till förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd	10
2.2.2. Hänvisning till NFS 2002:26 och NFS 2002:28 utgår.....	10
2.2.3. Anläggningsdata t.o.m. 2015 - 5 § sjunde stycket och bilaga 2, Del 1, utgår	11
2.2.4. Naturvårdsverkets e-tjänst Svenska miljörapporteringsportalen ..	11
2.2.5. Hänvisning till förordning (2012:259) om miljöstraffavgifter utgår	11
2.2.6. Hänvisning till 26 kap. 21 § miljöbalken utgår.....	12
2.2.7. Upphävande av de allmänna råden	12
2.2.8. Bilagornas numrering.....	12
2.3. Sveriges rapportering till EU avseende stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall	12
2.4. Stora förbränningsanläggningar	13
2.4.1. Föreslagen ändring: nya rapporteringskrav införs i bilaga 2	14
2.5. Anläggningar som förbränner avfall	15
2.5.1. Föreslagen ändring: nya rapporteringskrav införs i bilaga 2 a.....	15
2.5.2. Utsläpp, övervakning m.m. – Modul 4 punkt 11.2 a) – c).....	16
2.5.3. Små anläggningar.....	19

2.5.4.	Efterlevnadskontroll avseende dispensvillkor	19
2.6.	Täkter.....	20
2.6.1.	Föreslagen ändring – förtydligande avseende mängd levererat material 20	
3.	Alternativa lösningar och en beskrivning av vilka effekterna blir om ändringarna inte genomförs	21
3.1.	Anvisningar om i vilken del av miljörapporten olika uppgifter ska redovisas utgår	21
3.2.	Stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall	21
3.2.1.	Särskilt om stora förbränningsanläggningar	21
3.3.	Täkter.....	22
4.	Kostnadmässiga och andra konsekvenser för berörda aktörer av förslagen	22
4.1.	Anvisningar om i vilken del av miljörapporten olika uppgifter ska redovisas utgår	22
4.1.1.	Konsekvenser för verksamhetsutövare	23
4.1.2.	Konsekvenser för tillsynsmyndigheter.....	23
4.1.3.	Konsekvenser för centrala myndigheter	23
4.2.	Omstrukturering och övriga redaktionella ändringar	24
4.3.	Stora förbränningsanläggningar	24
4.3.1.	Aktörer som berörs av de föreslagna ändringarna	24
4.3.2.	Konsekvenser för verksamhetsutövare	25
4.3.3.	Konsekvenser för tillsynsmyndigheter och centrala myndigheter	25
4.4.	Anläggningar som förbränner avfall	26
4.4.1.	Aktörer som berörs av de föreslagna ändringarna	26
4.4.2.	Konsekvenser för verksamhetsutövare	26
4.4.3.	Konsekvenser för tillsynsmyndigheter.....	27
4.4.4.	Konsekvenser för Länsstyrelsernas SMP-förvaltning.....	27
4.4.5.	Konsekvenser för centrala myndigheter	27
4.5.	Täkter.....	27
4.5.1.	Konsekvenser för verksamhetsutövare	27
4.5.2.	Konsekvenser för tillsynsmyndigheter.....	28
4.5.3.	Konsekvenser för centrala myndigheter	28
4.6.	Generellt för samtliga förslag.....	28
4.6.1.	Bedömning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen	28

4.6.2.	Bedömning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen	28
4.6.3.	Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning	28
4.6.4.	Bedömning av konsekvenser för miljöskyddet.....	29
5.	Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.....	29
5.1.	Stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall	29
5.2.	Övriga förslag	29
6.	Tidpunkten för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser	29
6.1.	Tidpunkten för ikraftträdande	29
6.2.	Övergångsbestämmelser.....	29
6.3.	Behov av speciella informationsinsatser	30
6.3.1.	Särskilt för anläggningar som förbränner avfall	30

1. Inledning

1.1. Sammanfattning

Naturvårdsverket har tagit fram förslag till nya föreskrifter om miljörapport. Syftet är att undvika styrning av den tekniska lösningen för inlämnande av miljörapporter genom anvisningar i föreskrifterna om hur uppgifter ska redovisas. I samband med detta föreslås en ny struktur för föreskrifterna samt vissa redaktionella följdändringar i syfte att göra föreskrifterna om miljörapport enklare och tydligare att tillämpa. Några ytterligare redaktionella ändringar föreslås samtidigt.

Naturvårdsverket har även tagit fram förslag till nya bilagor till föreskrifterna om miljörapport som avser vad stora förbränningsanläggningar respektive anläggningar som förbränner avfall ska rapportera. Ändringarna i bilagorna syftar huvudsakligen till insamling av de uppgifter från verksamhetsutövarna som behövs för Sveriges rapportering till EU-kommissionen under Industriutsläppsdirektivet¹ (IED). I samband med detta föreslås även en mindre ändring av bilagan till föreskrifterna som avser tillståndspliktiga täkter.

Konsekvensutredningen omfattar samtliga ändringar. Den disposition som har valts i konsekvensutredningen nedan är att dela upp problemställningarna i olika återkommande avsnitt som avser de olika ändringar som nämns ovan. Genomgående redovisas de ändringar som föreslås i själva föreskriftstexten först och därefter redovisas de ändringar som föreslås i bilagorna till föreskrifterna.

1.2. Förslag avseende tillståndspliktiga avloppsreningsanläggningar och anslutna ledningsnät

I förslaget till ny föreskrift om miljörapport har nya bestämmelser som rör tillståndspliktiga avloppsreningsanläggningar och därtill anslutna avloppsledningsnät inkluderats samt en ny bilaga som avser dessa verksamheter. Förslag att införa dessa nya bestämmelser och den nya bilagan har remitterats under 2015. Naturvårdsverket har den 22 juni 2016 beslutat om ändring i föreskrifterna om miljörapport, bestående i bestämmelserna och bilagan införs i föreskrifterna, men ändringsföreskriften har ännu inte trätt i kraft.

Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter om miljörapport föranleder redaktionella ändringar i dessa nya bestämmelser och bilaga. För att konsekvenserna av förslaget till nya föreskrifter om miljörapport ska kunna bedömas i sin helhet inkluderas dessa nya bestämmelser och bilaga med de redaktionella ändringarna.

1.3. Naturvårdsverkets bemyndigande

Naturvårdsverket har ett bemyndigande i 47 a § punkten 1 förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd att i fråga om verksamheter som omfattas av tillståndsplikt eller av ett föreläggande att ansöka om tillstånd meddela föreskrifter om att en miljörapport ska innehålla en redovisning av

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar).

verksamhetens miljöpåverkan liksom av andra uppgifter som är relaterade till miljöbalkens tillämpningsområde och mål. I punkten 3 samma bestämmelse har Naturvårdsverket ett bemyndigande att meddela föreskrifter om hur uppgifterna i en miljörapport ska redovisas. Bemyndigandet är meddelat av regeringen med stöd av 26 kap. 20 § miljöbalken.

2. Beskrivning av problemet och vad Naturvårdsverket vill uppnå samt beskrivning av förslaget

2.1. Anvisningar om i vilken del av miljörapporten olika uppgifter ska redovisas utgår

2.1.1. Naturvårdsverkets samverkansprogram för informationsförsörjningen för Industriutsläppsdirektivet

Naturvårdsverket har startat ett samverkansprogram för att lösa informationsförsörjningen för Industriutsläppsdirektivet (IED). Visionen är att myndigheter i Sverige samordnar, utbyter och tillgängliggör miljöinformation digitalt för gemensam nytta. Programmet innebär samordnad verksamhetsutveckling med stöd av IT och e-förvaltning inom över 300 myndigheter. De resultat som uppnås inom programmet bidrar till regeringens e-förvaltningsmål genom att möjliggöra effektivisering inom myndigheterna och minska verksamhetsutövarnas uppgiftslämnarbörda. De arbetssätt och lösningar som tas fram är återbrukbara inom andra områden. Den tekniska lösningen ska inte vara styrd i författning då förändringstakten inom e-förvaltningsområdet innebär att teknisk lösning behöver kunna bytas ut och/eller kompletteras över tid. En utgångspunkt bör istället vara att lagar, förordningar och föreskrifter bör vara så teknikneutrala som möjligt för att inte begränsa valet av informationshanteringslösningar och möjligheterna till att över tid byta lösning.

Avsikten är att de principer och lösningar som tas fram inom samverkansprogrammet även ska vara vägledande för Naturvårdsverkets arbete med informationsförsörjning inom andra områden än under IED.

2.1.2. Nuvarande redovisning av uppgifter och inlämnande av miljörapporten

I föreskrifterna om miljörapport finns följande befintliga reglering avseende hur miljörapporten ska lämnas och hur uppgifterna ska redovisas. I 6 § anges att miljörapporter ska lämnas elektroniskt via Svenska Miljörapporteringsportalen. I 2 § anges vilka av följande delar en miljörapport ska bestå av beroende på vilken verksamhet som miljörapporten avser, *grunddel*, *textdel* och *emissionsdeklaration*. I 3-5 §§ föreskrifterna om miljörapport anges krav på vilka uppgifter de olika delarna av en miljörapport ska innehålla. 3 § reglerar grunddelen, 4 och 4 a §§ reglerar textdelen och 5 § reglerar emissionsdeklarationen. Krav på uppgifter som samtliga textdelar ska innehålla återfinns i 4 § punkterna 1-6, 9, 10 och 16-22. I paragrafens övriga punkter, 7-8 och 11-15 samt i 4 a §, finns krav på innehåll i textdelen som avser vissa angivna verksamheter. I 4 § (punkterna 7, 8, 10, 11, 13 och 14) anges även för vissa uppgifter att de, där så är möjligt, ska rapporteras i Svenska miljörapporteringsportalens emissionsdel. Det sistnämnda gäller för

tillståndsvillkor, vissa uppgifter som krävs enligt andra föreskrifter och uppgifter som behövs för internationell rapportering.

Inlämnande av miljörapporten via Svenska Miljörapporteringsportalen sker genom att de uppgifter som en miljörapport ska innehålla fylls i under olika flikar. Uppgifter kan även lämnas genom uppladdning av egna dokument.

Det finns ett utbrett önskemål från myndighetshåll, om att en så stor mängd uppgifter som möjligt ska redovisas under fliken emissionsdeklaration i Svenska Miljörapporteringsportalen. Uppgifterna där blir direkt tillgängliga för myndigheterna och kan t.ex. användas av Naturvårdsverket för rapportering till EU, och länsstyrelsen slipper att mata in uppgifterna manuellt. Dessutom hämtas uppgifterna en gång per dygn och läggs ut på Naturvårdsverkets webbplats ”Utsläpp i siffror”. Formatet är även utformat för att underlätta för verksamhetsutövarens uppgiftslämnande.

Genom att det i föreskrifterna anges i vilka delar av miljörapporten som olika uppgifter ska lämnas styrs i förlängningen utformningen av den tekniska lösningen för inlämnande av miljörapporten.

Svenska Miljörapporteringsportalen är ett väl etablerat system för inlämnande av miljörapporter. Den största andelen verksamhetsutövare som lämnar miljörapport har använt Svenska Miljörapportsportalen sedan tidigare. Detaljerade anvisningar till verksamhetsutövare om hur uppgifter ska redovisas i Svenska Miljörapporteringsportalen lämnas i vägledning på Svenska Miljörapporteringsportalen webbplats. Enligt Naturvårdsverkets uppfattning är verksamhetsutövarna även vana att använda dessa vägledningar. Naturvårdsverket bedömer att sådana mer detaljerade anvisningar även fortsättningsvis är lämpligt att ge genom vägledning.

Svenska Miljörapporteringsportalen är inte helt modern och har tekniska begränsningar. Det har under senare år uppstått vissa problem när nya krav i föreskrifterna om miljörapport har föranlett behov av tekniska förändringar i Svenska Miljörapporteringsportalen för att uppgifterna ska kunna lämnas. På sikt kan ett byte av teknisk lösning behöva ske för att möjliggöra teknisk utveckling av miljörapporteringen. Även ett sådant byte kan underlättas av att föreskrifterna inte styr utformningen av den tekniska lösningen för inlämnande.

2.1.3. Föreslagen ändring: anvisningar om i vilken del av miljörapporten som uppgifter ska redovisas utgår

I linje med de utgångspunkter som samverkansprogrammet för informationsförsörjningen för Industriutsläppsdirektivet har tagit fram föreslår Naturvårdsverket att anvisningarna om vilka delar en miljörapport ska innehålla samt vilken del som ska innehålla de olika uppgifterna inte ska anges i föreskrifterna. Vi bedömer istället att det är tillräckligt att sådana anvisningar lämnas i Naturvårdsverkets vägledning till föreskrifterna och i användarinstruktionerna på Svenska Miljörapporteringsportalens webbplats.

Av skrivningarna i föreskrifterna om miljörapport som anger att uppgifter ska lämnas i emissionsdelen framgår det inte vad som avses med uttrycket *om så är möjligt*. Även om det fortsättningsvis är önskvärt att uppgifter lämnas under fliken emissionsdeklarationen bedöms det inte vara nödvändigt att anvisningarna om detta anges i föreskrifterna. Det bedöms lämpligare att även sådana anvisningar ges i vägledning.

De föreslagna ändringarna innebär att i förslaget till nya föreskrifter utgår skrivningarna i nuvarande 2 § föreskrifterna om miljörapport, om vilka delar en miljörapport ska innehålla. Vidare föreslår Naturvårdsverket att skrivningarna i nuvarande 3, 4, 4 a och 5 §§ föreskrifterna om miljörapport, om att angiven del av miljörapporten ska innehålla de i bestämmelserna angivna uppgifterna, ska utgå. Därutöver föreslås att anvisningarna i 4 § om att uppgifter när så är möjligt ska redovisas i emissionsdelen utgår.

2.1.4. Föreslagen ändring: ny struktur och redaktionella följdändringar

I förslaget till nya föreskrifter har, som en följd till det ovan beskrivna förslaget, bestämmelserna strukturerats om för att göra dem tydligare och mer lättöverskådliga. Kraven på vad miljörapporter ska innehålla föreslås regleras i separata paragrafer, strukturerade utifrån vilka verksamheter som omfattas av rapporteringskraven. Omstruktureringen av föreskrifterna medför inte några sakliga förändringar. Vi bedömer dock att det blir enklare för verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter att veta vilka krav som gäller för olika verksamheter.

Förslaget innebär att det anges i enskilda paragrafer dels de rapporteringskrav som gäller för samtliga verksamheter, dels de som gäller för tillståndspliktiga verksamheter, dels de som därutöver gäller för vissa typer av verksamheter. En sådan struktur medför även i sig att föreskrifterna om miljörapport blir mer fristående från befintlig utformning av den tekniska lösningen för inlämnande, Svenska miljörapporteringsportalen.

I samband med omstruktureringen föreslås även vissa nödvändiga följdändringar av redaktionell karaktär som innebär att bestämmelserna blir tydligare.

För att göra föreskrifterna tydligare har bestämmelserna om vilka uppgifter en miljörapport ska innehålla omformulerats för att i så stor utsträckning som möjligt vara formulerade på samma sätt. Av samma skäl har hänvisningar till rapporteringskrav i bilagorna till föreskrifterna omformulerats för att i så stor utsträckning som möjligt vara formulerade på samma sätt. Dessa redaktionella ändringar bedöms inte medföra någon förändring i sak.

2.1.5. Redogörelse av genomförandet av de föreslagna ändringarna i förhållande till nuvarande föreskrifter

Nedan redogörs närmare för hur de föreslagna förändringarna, gentemot de befintliga föreskrifterna om miljörapport, genomförs föreskriftstekniskt.

2 §

Andra och fjärde stycket som anger vilka olika delar en miljörapport ska innehålla utgår. Tredje stycket som reglerar innehållet i miljörapporter som avses i 1 § 2 flyttas till en egen paragraf.

3 §

Rubriken och texten anpassas till den nya strukturen genom att det i bestämmelsen anges vilka miljörapporter kraven gäller för. Det förtydligas att kraven i bestämmelsen gäller samtliga miljörapporter men att andra stycket inte gäller miljörapporter som avses i 1 § 2.

Kraven som endast gäller för industriutsläppsverksamheter flyttas till den paragraf som innehåller övriga krav för industriutsläppsverksamheter.

Kravet på att lämna uppgift om koordinater för anläggningens mittpunkt flyttas till den paragraf som anger övriga uppgifter verksamheter som omfattas av bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 ska lämna.

4 §

Rubriken och texten anpassas till den nya strukturen genom att det anges att kraven i bestämmelsen gäller miljörapporter som avser tillståndspliktiga verksamheter och verksamheter som förelagts att ansöka om tillstånd.

Punkten 7 flyttas till en egen paragraf som anger uppgifter som miljörapporter som avser tillståndspliktiga täkter ska innehålla.

Punkten 8 flyttas till en egen paragraf som anger uppgifter som miljörapporter som avser anläggningar som omfattas av tillståndsplikt enligt 29 kap. miljöprövningsförordningen (203:251) och som har tagit emot bygg- och rivningsavfall ska innehålla.

Punkten 11 delas upp i två olika paragrafer, en som avser verksamheter som omfattas av Naturvårdsverkets föreskrifter SNFS 1990:14² och en som avser verksamheter som omfattas av Naturvårdsverkets föreskrifter SNFS 1994:2³.

De delar av punkterna 12, 13 och 15 som avser verksamheter som omfattas förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar samlas i en egen paragraf.

De delar av punkterna 12 och 14 som avser verksamheter som omfattas förordningen (2013:253) om förbränning av avfall samlas i en egen paragraf.

De delar av punkten 12 som avser verksamheter som omfattas förordningen (2013:254) om användning av organiska lösningsmedel flyttas till en egen paragraf.

² Kontroll av utsläpp till vatten- och markrecipient från anläggningar för behandling av avloppsvatten från tätbebyggelse

³ Skydd för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket.

Hänvisningen i punkten 4 andra meningen till 4 a § som gäller för industriutsläppsverksamheter bedöms inte fylla någon funktion när hänvisningen till miljörapportens textdel utgår och samtliga tillkommande krav för industriutsläppsverksamheter samlas i en paragraf. Hänvisningen utgår därför.

4 a §

Rubriken och texten anpassas till den nya strukturen genom att det i såväl rubriken som i bestämmelsen anges att miljörapporter som avser industriutsläppsverksamheter dessutom ska innehålla de i bestämmelsen angivna uppgifterna.

5 §

Rubriken och texten anpassas till den nya strukturen genom att det i såväl rubriken som i bestämmelsen anges att miljörapporter som avser verksamheter som omfattas av bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 166/2006 dessutom ska innehålla de i bestämmelsen angivna uppgifterna.

2.2. Övriga redaktionella ändringar

2.2.1. Hänvisning till bilagan till förordning (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

I 3 § andra stycket g) föreskrifterna om miljörapport finns en hänvisning till avdelning 4, avsnitt 1 och 2 i bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Genom förordning (2015:237), som trädde ikraft den 1 juni 2015, ändrades bilagan till nämnda förordning på så sätt att avdelning 4 numera är indelad i Del 1 och Del 2.

Mot denna bakgrund föreslås att hänvisningen till avdelning 4 i bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd ändras så att Avsnitt 1 och 2 ersätts av Del 1 och 2.

2.2.2. Hänvisning till NFS 2002:26 och NFS 2002:28 utgår

I 4 § 12 föreskrifterna om miljörapport anges bl.a. att miljörapportens textdel ska innehålla en kommenterad sammanfattning av de uppgifter som behövs för att kunna bedöma efterlevnaden av NFS 2002:26 och NFS 2002:28.

NFS 2002:26 ersattes den 18 juni 2013 av förordning (2013:252) om stora förbränningsanläggningar. För nya anläggningar trädde bestämmelserna i förordningen i kraft den 18 juni 2013. Av NFS 2013:4, som upphäver NFS 2002:26, framgår att NFS 2002:26 gällde för befintliga anläggningar fram till och med den 31 december 2015. NFS 2002:26 gäller således inte för några anläggningar från och med verksamhetsår 2016 och några uppgifter avseende efterlevnaden av NFS 2002:26 är således inte aktuella från och med den miljörapportering som avser verksamhetsåret 2017.

NFS 2002:28 ersattes den 18 juni 2013 av förordning (2013:253) om förbränning av avfall. För nya anläggningar trädde bestämmelserna i förordningen i kraft den 18 juni 2013. Av NFS 2013:5, som upphäver NFS

2002:28, framgår att NFS 2002:28 gällde för vissa befintliga anläggningar fram till och med den 7 januari 2014. NFS 2002:28 gäller således inte för några anläggningar från och med verksamhetsåret 2015 och några uppgifter avseende efterlevnaden av NFS 2002:28 är således inte aktuella från och med den miljörapportering som avser verksamhetsåret 2016.

Denna del av bestämmelsen behöver därmed utgå ur föreskrifterna.

2.2.3. *Anläggningsdata t.o.m. 2015 - 5 § sjunde stycket och bilaga 2, Del 1, utgår*

Bestämmelsen i föreskrifternas 5 § sjunde stycket anger att förbränningsanläggningar som omfattas av förordning (2013:252) om stora förbränningsanläggningar ska rapportera värden för parametrar i bilaga 2 Del I till föreskrifterna. Av bilaga 2 framgår att rapportering av uppgifter enligt bilagans Del I endast ska ske fram till och med miljörapporteringen i mars 2016. Bakgrunden till bestämmelserna var krav på årlig inventering och redovisning till EU-kommissionen enligt bilaga VIII(B) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsningar av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar, vilket upphävts genom IED.

Såväl bestämmelsen i 5 § sjunde stycket samt bilaga 2, Del I, är således inaktuella och behöver utgå ur föreskrifterna.

2.2.4. *Naturvårdsverkets e-tjänst Svenska miljörapporteringsportalen*

I 6 § föreskrifterna om miljörapport anges att miljörapporter ska lämnas elektroniskt via Naturvårdsverkets centrala databas för miljörapporter, Svenska Miljörapporteringsportalen (SMP). Svenska miljörapporteringsportalen består utöver en databas, där informationen från miljörapporter lagras, av en möjlighet för verksamhetsutövare att skicka in en elektronisk miljörapport. Denna tjänst som verksamhetsutövarna använder sig av utgör en e-tjänst. Svenska Miljörapporteringsportalen beskrivs även som en e-tjänst på bl.a. Naturvårdsverkets webbplats. Vi bedömer att e-tjänst är en bättre beskrivning av Svenska Miljörapporteringsportalen även i föreskrifterna om miljörapport.

Naturvårdsverket föreslår därför att begreppet central databas byts ut mot begreppet e-tjänst i 6 § föreskrifterna om miljörapport.

2.2.5. *Hänvisning till förordning (2012:259) om miljösanktionsavgifter utgår*

I föreskrifterna om miljörapport finns i 8 § en upplysning om att bestämmelser om miljösanktionsavgift vid utebliven eller för sent inlämnad miljörapport finns i förordningen (2012:259) om miljösanktionsavgifter. Någon motsvarande upplysning finns inte i Naturvårdsverkets övriga föreskrifter som innehåller bestämmelser som är förenade med miljösanktionsavgift. Vi bedömer att det är tillräckligt att en sådan upplysning ges i vägledningen till föreskrifterna om miljörapport. Naturvårdsverket föreslår därför att bestämmelsen utgår.

2.2.6. *Hänvisning till 26 kap. 21 § miljöbalken utgår*

I föreskrifterna om miljörapport finns i 9 § en upplysning om att det även kan följa en skyldighet att redovisa uppgifter till en tillsynsmyndighet av ett föreläggande enligt 16 kap. 21 § miljöbalken. Vi bedömer att det är tillräckligt att en sådan upplysning ges i vägledningen till föreskrifterna om miljörapport. Vi föreslår därför att bestämmelsen utgår.

2.2.7. *Upphävande av de allmänna råden*

De befintliga föreskrifterna om miljörapport innehåller allmänna råd. De allmänna råden har i vissa delar blivit inaktuella och är i övrigt bristfälliga. Naturvårdsverket har gett ut en vägledning om föreskrifterna om miljörapport som uppdateras årligen. Det förenklar för tillämpningen av föreskrifterna om all vägledning kring tillämpningen finns samlat. Vi bedömer därför att det som nu anges i de allmänna råden bör anges i vägledningen om föreskrifterna om miljörapport från och med nästa uppdatering, som planeras vara publicerad senast i februari 2017. De allmänna råden kommer då förlora sin betydelse och bör därför upphävas.

2.2.8. *Bilagornas numrering*

Naturvårdsverket föreslår i samband med att flera av bilagorna till föreskrifterna om miljörapport ändras även att samtliga bilagor ges nya nummer för att bilaga 2 a ska bli bilaga 3.

2.3. ***Sveriges rapportering till EU avseende stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall***

IED innebär krav på medlemsstaternas rapportering till EU-kommissionen för EU:s uppföljning och utvärdering.

Den grundläggande tanken bakom direktivet är att minska utsläppen från Europas industrianläggningar och därmed få en positiv påverkan på flera olika typer av hälso- och miljöstörningar. Detta påverkar bl.a. möjligheterna att uppnå miljömålen Frisk luft, Ingen övergödning, Bara naturlig försurning och Giftfri miljö. Rapporteringen syftar till att ge EU-kommissionen underlag från medlemsstaterna dels för att övervaka efterlevnaden av direktivet, dels för att utvärdera hur genomförandet fungerar i sin helhet inom unionen, i syfte att vid behov föreslå en förändring för rådet och parlamentet.

Naturvårdsverket är den myndighet som ansvarar för Sveriges rapportering till EU-kommissionen. Det underlag Naturvårdsverket behöver för att genomföra rapporteringen omfattar både uppgifter från verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter. För att Naturvårdsverket ska få tillgång de uppgifter som Naturvårdsverket behöver från verksamhetsutövare för rapporteringen har det tidigare införts krav i föreskrifterna om miljörapport på att verksamhetsutövare ska lämna uppgifter om bl.a. stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall. Genom miljörapporten får Naturvårdsverket tillgång till de uppgifter som behöver lämnas av verksamhetsutövarna.

Under IED ska rapportering till EU-kommissionen avseende stora förbränningsanläggningar ske enligt art. 33.2, 35.2, 72.3 och 73.4 IED.

Avseende anläggningar som förbränner avfall ska rapportering ske enligt art. 51.4, 55.2 och 72 IED.

Precisering avseende kraven på rapportering från EU-kommissionen sker via genomförandebeslut. EU-kommissionen har fattat ett sådant genomförandebeslut för att följa upp tillämpningen av bestämmelserna i IED på anläggningsnivå som avser åren 2013-2016, med rapportering år 2017, (2012/795/EU)⁴.

År 2017 kommer den löpande rapporteringen till EU-kommissionen under IED av stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall att börja.

Föreskrifterna om miljörapport ändrades 2013 på så sätt att från och med verksamhetsutövarnas miljörapportering mars 2017 ska för stora förbränningsanläggningar rapportering ske av uppgifter enligt bilaga 2 del II.

Föreskrifterna om miljörapport kompletterades då även med krav på att rapportering ska ske för anläggningar som förbränner avfall av uppgifter enligt bilaga 2a. Ändringarna baserades på vad som anges i IED och i EU-kommissionens genomförandebeslut (2012/795/EU)⁵. Dessa underlag från EU-kommissionen var dock vid tillfället i vissa delar inte tillräckligt preciserat för att för att säkerställa vilka uppgifter Naturvårdsverket behövde tillgång till från verksamhetsutövarna för rapporteringen. Naturvårdsverket konstaterade i konsekvensutredningen avseende ändringarna 2013 att föreskrifterna om miljörapport troligen skulle behöva revideras på nytt i dessa delar.

2.4. Stora förbränningsanläggningar

Enligt bilaga 2 till föreskrifterna om miljörapport krävs det att installerad tillförd effekt, utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft samt bränsleförbrukning rapporteras för den stora förbränningsanläggningen. Detta framgår av bilagans del II, tredje stycket, punkterna 2, 3 och 4. Där anges att i de fallen 36 § i förordningen om stora förbränningsanläggningar tillämpas på de sammanlagda utsläppen från flera förbränningsanläggningar ska uppgifterna anges endast för sådana sammanlagda förbränningsanläggningar som avses i 38 § samma förordning. "Sammanlagd förbränningsanläggning" är synonymt med "stor förbränningsanläggning".

Enligt art. 72.3 IED har Sverige en skyldighet att årligen inhämta vissa uppgifter om stora förbränningsanläggningar, däribland installerad tillförd effekt, utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft samt bränsleförbrukning. Uppgifterna listade i art. 72.3 IED ska även rapporteras till EU-kommissionen var tredje år för den föregående treårsperioden.

⁴ Kommissionens genomförandebeslut av den 12 december 2012 om fastställande av typ, format och periodicitet för den information som medlemsstaterna ska göra tillgänglig vid rapporteringen av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (2012/795/EU).

⁵ Kommissionens genomförandebeslut av den 12 december 2012 om fastställande av typ, format och periodicitet för den information som medlemsstaterna ska göra tillgänglig vid rapporteringen om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (2012/795/EU).

EU-kommissionen har utkommit med förhandsinformation som specificerar vilka uppgifter rapporteringen om stora förbränningsanläggningar till EU-kommissionen från medlemsstaterna troligen kommer att omfatta. Det framgår av underlaget att EU-kommissionen har för avsikt att låta rapporteringen omfatta uppgift om total installerad tillförd effekt för varje enskild förbränningsanläggning, alltså varje panna, gasturbin eller motor som ingår i en stor förbränningsanläggning. Vi bedömer att EU-kommissionen här gör en rimlig tolkning av vilka uppgifter som behövs för rapportering enligt art. 72.3 andra stycket punkten a) IED. Där anges att den installerade tillförda effekten (MW) för förbränningsanläggningen ska inhämtas. Det kan tolkas som att det avser varje enskild förbränningsanläggning inom den stora förbränningsanläggningen. Gällande utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft samt bränsleförbrukning finns inte motsvarande specificering utan uppgifterna ska rapporteras till EU-kommissionen per stor förbränningsanläggning.

Brister i verksamhetsutövarnas rapportering av uppgifter för den sammanlagda stora förbränningsanläggningen föranleder en årlig kvalitetsgranskning av inrapporterade uppgifter. I denna kvalitetssäkring behövs uppgifter för enskild förbränningsanläggning om utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft samt bränsleförbrukning. Enligt bilaga 2 del I har verksamhetsutövare rapporterat dessa uppgifter för enskild likväl som stor förbränningsanläggning fram till och med rapporteringen i mars 2016.

Uppgifter för enskild förbränningsanläggning är även en viktig informationskälla för den inventering av luftföroreningar som genomförs årligen enligt rapporteringskrav under Luftvårdskonventionen (CLRTAP)⁶ och takt direktivet⁷. Uppgifter om utsläpp och bränsleförbrukning per enskild förbränningsanläggning behövs för att kvalitetssäkra och uppdatera emissionsfaktorer för aktuella sektorer i inventeringen samt som underlag till uppdelningen av förbrännings- och processutsläpp. Naturvårdsverket är utpekad som ansvarig myndighet för den svenska inventeringen av luftföroreningar som ligger till grund för rapporteringen till CLRTAP likväl som takt direktivet. Inventeringen av luftföroreningar används även i miljömålsuppföljningen av miljömålet Frisk luft. Inventeringen av luftföroreningar utgår från aktivitetsdata på olika nivåer av aggregering som konverteras till utsläpp genom värmevärden och emissionsfaktorer, se beskrivning i *Informative Inventory Report, Sweden*⁸.

2.4.1. Föreslagen ändring: nya rapporteringskrav införs i bilaga 2

Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår Naturvårdsverket att bilaga 2 del II till föreskrifterna om miljörapport ändras så att kraven på verksamhetsutövaren att rapportera installerad tillförd effekt, utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft samt bränsleförbrukning i stället ska avse varje enskild förbränningsanläggning.

⁶ FN:s Konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG av den 23 oktober 2001 om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar.

⁸ <http://www.naturvardsverket.se/upload/sa-mar-miljon/klimat-och-luft/luft/luftfororeningar/iir-sweden-2016-report.pdf>

Mot bakgrund av ovanstående föreslår Naturvårdsverket följande författningstekniska förändringar:

- punkterna 2, 3 och 4 i tredje stycket flyttas upp till bilagans första stycke.
- texten i andra stycket skrivs, för tydlighets skull, samman till en mening.

2.5. Anläggningar som förbränner avfall

Enligt art. 51.4, 55.2 och 72 IED har Sverige en skyldighet att till EU-kommissionen rapportera anläggningsspecifika uppgifter för anläggningar som förbränner avfall. Rapporteringsskyldigheten utvecklas i EU-kommissionens genomförandebeslut (2012/795/EU) (genomförandebeslutet) i modul 4, punkt 11.1 och 11.2. Punkt 11.1 omfattar alla förbränningsanläggningar som faller in under kapitel IV IED, dvs. som omfattas av förordning (2013:253) om förbränning av avfall. Punkt 11.2 omfattar förbränningsanläggningar med förbränningskapacitet 2 ton avfall per timme eller mer. Som Naturvårdsverket konstaterade inför revideringen av föreskrifterna om miljörapport 2013 är formuleringarna så allmänt hållna att det finns ett tolkningsutrymme avseende vad som avses i punkterna.

Ytterligare preciseringar i fråga om vilka uppgifter som medlemsstaterna ska lämna för att uppfylla rapporteringsskyldigheten kommer att göras i det webbaserade rapporteringsverktyg som är under utarbetande vid EU-kommissionen. Det är alltså ännu inte klarlagt exakt vilka uppgifter som kommer att krävas vid rapporteringen. EU-kommissionen har dock utkommit med förhandsinformation rörande vilka specifika uppgifter som förmodligen ska lämnas.

Av förhandsinformationen inför rapporteringsverktyget framgår att rapporteringen till EU-kommissionen kommer att innefatta fler anläggningsspecifika uppgifter än vad som idag tas in via miljörapport från verksamhetsutövarna. För varje enskild förbränningsanläggning med förbränningskapacitet 2 ton avfall per timme eller mer planerar EU-kommissionen att begära uppgifter om förbränningskapacitet i ton avfall per år, förbränd mängd avfall per år, typ av avfall, drifttid, haverier, uppmätta utsläpp per parameter samt deras förhållande till begränsningsvärde anges.

Naturvårdsverket bedömer att de uppgifter som anges i förhandsinformationen från EU-kommissionen är relevanta för att uppfylla medlemsstaternas rapporteringsskyldighet enligt IED och genomförandebeslutet. Även om rapporteringsverktyget inte är fastställt ännu bedömer vi därför att det är rimligt att rapporteringen till EU-kommissionen ska omfatta dessa uppgifter.

2.5.1. Föreslagen ändring: nya rapporteringskrav införs i bilaga 2 a

Mot bakgrund av vad som anges ovan bedömer vi att bilaga 2 a till föreskrifterna om miljörapport behöver kompletteras. Med de krav på de uppgifter som behöver samlas in för rapporteringen till EU-kommissionen. De nya kraven avser anläggningsspecifika uppgifter för enskilda förbränningsanläggningar med en kapacitet på 2 ton per timme eller mer enligt modul 4, punkt 11.2 a) – c) i genomförandebeslutet. I samband med detta föreslås även några ytterligare

tillägg till bilagan. De föreslagna nya kraven i bilaga 2 a följer emellertid huvudsakligen av Sveriges rapporteringskrav medlemsstaterna under IED.

2.5.2. *Utsläpp, övervakning m.m. – Modul 4 punkt 11.2 a) – c)*

Enligt modul 4 punkt 11.2 a) och b) i genomförandebeslutet ska rapporteringen omfatta uppgifter om anläggningens funktion och kontrollen av den respektive en redogörelse för förbrännings- eller samförbränningsprocessens förlopp. Dessa rapporteringskrav har i EU-kommissionens underlag inför rapporteringsverktyget preciserats till att omfatta:

- antal haverier under året och den sammanlagda tid som haverierna varat,
- uppgifter om förbränningsanläggningens kapacitet angivet med enheten ton per år,
- mängd avfall som förbränts totalt under året, angivet med enheten ton per år,
- vilken/vilka typer av avfall som förbränns, uppdelat på farligt avfall, returträ, smittförande avfall, slam från reningsverk, restavfall från hushåll (i EU-kommissionens underlag används det engelska begreppet municipal waste), annat icke-farligt avfall etc., och
- uppgifter om det sammanlagda antal timmar under året som den enskilda förbränningsanläggningen varit i drift.

Naturvårdsverket föreslår att det införs krav på att lämna ovan nämnda uppgifter i miljörapporten.

Vi bedömer att begreppet haveri bör ges samma innebörd som det har i förordningen om förbränning av avfall. Naturvårdsverket föreslår därför att en hänvisning görs till användandet av begreppet i 29 § första stycket 2 förordningen.

EU-kommissionen avser, som nämnts, att efterfråga förbränningsanläggningens kapacitet i ton avfall per år. Förbränningskapacitet kan avse antingen anläggningens tekniska kapacitet eller den tillståndsgivna kapaciteten (dvs. utifrån en juridisk begränsning). Svensk rätt utgår normalt från vad en verksamhet har tillstånd till. Naturvårdsverket föreslår därför att det i föreskrifterna om miljörapport ska efterfrågas tillståndsgiven mängd avfall som får förbrännas per år. I det enskilda fallet kan tillståndsgivna mängd avfall avse flera enskilda förbränningsanläggningar. Naturvårdsverket föreslår att för de fallen ska den sammantagna mängden anges tillsammans med uppgiften om att flera enskilda förbränningsanläggningar omfattas.

I en förbränningsanläggning kan det under ett år förbrännas en stor mängd olika typer av avfall. Vi gör bedömningen att de ovan angivna kategorierna av avfall är de som är av störst intresse för EU-kommissionen och att endast uppgift om huruvida just dessa typer av avfall förbränts kommer behöva samlas in.

En av de kategorier av avfall som EU-kommissionen efterfrågar är ”municipal waste”. Naturvårdsverket bedömer att med det inte avses allt hushållsavfall enligt 15 kap. 2 § miljöbalken utan enbart restavfall från hushåll vilket inte samlas in separat. För att tydliggöra vilken fraktion av hushållsavfall som avses,

behöver detta förtydligas i föreskrifterna. Naturvårdsverket föreslår därför att det anges att begreppet avser sådant hushållsavfall som återstår då avfallslämnarna i varierande omfattning sorterat ut fraktioner vilka samlas in separat.

Avseende det antal timmar som anläggningen varit i drift bedömer vi att det behöver preciseras vilka perioder som avses. Naturvårdsverket föreslår därför att det anges att perioder när anläggningen sätts i drift eller tas ur drift ska omfattas endast om avfall förbränns under en sådan period.

Enligt modul 4 punkt 11.2 c) ska rapporteringen till EU-kommissionen omfatta uppgifter om nivåer för utsläpp till luft och vatten jämfört med gränsvärdena för utsläpp. Gränsvärdena i IED är i svensk rätt införda genom utsläppskrav i 56 – 102 §§ förordningen om förbränning av avfall. Det enda befintliga krav i föreskrifterna om miljörapport som tar sikte på denna punkt är kravet på redovisning av överskridanden av dessa utsläppskrav.

Av EU-kommissionens förhandsinformation inför rapporteringsverktyget framgår att rapporteringen avseende punkt 11.2 c) kommer omfatta bland annat vilken av fyra typer av anläggningar i förordning (2013:253) om förbränning av avfall, som förbränningsanläggningen utgör.

Naturvårdsverket föreslår därför att det införs krav i föreskrifterna om miljörapport på att det ska anges vilken anläggningstyp den enskilda förbränningsanläggningen utgör. Föreskriftstekniskt betyder det att Naturvårdsverket föreslår att följande krav. För varje enskild förbränningsanläggning ska anges om förbränningsanläggningen utgör en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning i enlighet med förordningen om förbränning av avfall. För det fall det är en samförbränningsanläggning behöver även anges om den utgör en cementugn, energianläggning eller industrianläggning enligt förordningen om förbränning av avfall.

Av EU-kommissionens underlag avseende punkt 11.2 c) framgår också att rapporteringen kommer omfatta vilka gränsvärden för utsläpp till luft och vatten som den enskilda förbränningsanläggningen omfattas av.

Enligt förordningen om förbränning av avfall gäller olika begränsningsvärden för utsläpp till luft beroende på anläggningstyp. Därtill kan begränsningsvärdena skilja sig åt beroende på år för drifttagande och tillstånd samt i viss mån förbränningsanläggningens installerade tillförda effekt och förbränningskapacitet per timme. För att förenkla uppgiftslämnandet för verksamhetsutövarna föreslår Naturvårdsverket att verksamhetsutövaren inte ska behöva ange alla utsläppskrav som gäller för förbränningsanläggningen. Istället föreslår vi att verksamhetsutövaren endast behöver ange om förbränningsanläggningen utgör en 2002-anläggning eller 2013-anläggning. För ungefär hälften av anläggningarna behöver också anges om de tillhör vissa underkategorier av förbränningsanläggningar samt installerad tillförd effekt. Därmed kan Naturvårdsverket vid rapporteringen till EU söka fram vilka utsläppskrav som gäller enligt förordningen.

Föreskriftstekniskt betyder detta att Naturvårdsverket föreslår att följande krav införs i föreskrifterna om miljörapport. För en avfallsförbränningsanläggning, energianläggning eller industrianläggning ska anges om den utgör en 2002-anläggning. För en energianläggning ska anges om den utgör en 2013-anläggning. För en energianläggning ska anges om anläggningen utgör en gasturbin eller ottomotor. För en energianläggning ska även anges installerad tillförd effekt, angivet med enheten MW.

I föreskrifterna om miljörapport finns ett befintligt krav för förbränningsanläggningar med förbränningskapacitet högst 2 ton per timme att ange förbränningskapacitet per timme. För att få uppgifter om vilka utsläppskrav som gäller för den enskilda förbränningsanläggningen behövs ett motsvarande krav för resterande förbränningsanläggningar, utöver cementugnar. Naturvårdsverket bedömer att det, för att förenkla tillämpningen av föreskrifterna, är lämpligare göra kravet generellt för samtliga förbränningsanläggningar som ska tillämpa bilagan till föreskrifterna. Därtill är det en uppgift som kan fylla en funktion för tillsynsmyndigheterna.

Enligt förordningen om förbränning av avfall kan, under vissa förutsättningar, begränsningsvärden som beslutats genom tillståndsvillkor eller föreläggandevillkor tillämpas istället för de utsläppskrav som gäller enligt förordningen. För att fullständiga uppgifter om de gränsvärden för utsläpp till luft och vatten som gäller för den enskilda förbränningsanläggningen ska samlas in behöver det införas ett krav på att sådana begränsningsvärden anges.

Utöver detta behöver verksamhetsutövaren för några parametrar redovisa hur begränsningsvärden för utsläpp till luft beräknats enligt 71-79 §§ förordningen om förbränning av avfall.

Avseende punkt 11.2 c) är uppgifterna i EU-kommissionens förhandsinformation om rapporteringsverktyget i övrigt något otydliga. Vi kan dock utläsa att föreskrifterna om miljörapport behöver kompletteras med krav på följande uppgifter:

- i de fall stickprovsmätning används: antal stickprov under året, och att för utsläpp till vatten ska högsta uppmätta värde och medelvärde under året anges, medan för utsläpp till luft ska de uppmätta värdena under året anges.
- i de fall kontinuerlig mätning används: högsta uppmätta dygnsmedelvärde och medelvärde under året.

Dessa uppgifter behöver samlas in för att kunna rapportera till EU-kommissionen om högsta nivå på utsläppen och medelnivå på utsläppen. Eftersom utsläpp till luft, som enligt förordningen ska kontrolleras genom stickprov, ska mätas endast vid några få tillfällen per år bedömer vi att det förenklar uppgiftslämnandet för verksamhetsutövarna att de faktiskt uppmätta värdena anges.

För vissa parametrar som ska mätas kontinuerligt finns det, förutom dygnsmedelvärden, även begränsningsvärden uttryckta som medelvärden för

kortare medelbildningsperioder. Vi uppfattar dock att EU-kommissionen bedömer att dygnsmedelvärden är det mest centrala att följa upp och att det därför är tillräckligt att samla in uppgifter om dessa. Uppgifter om medelvärde under året är därutöver viktiga för att få en samlad bild av nivån på utsläppen.

Av EU-kommissionens förhandsinformation framgår inte explicit om uppmätta värden ska rapporteras med eller utan mätfelsavdrag. I förordning om förbränning av avfall, liksom i kapitel IV IED, benämns detta mätfelsavdrag "validering". För att de uppgifter som verksamhetsutövarna ska rapportera ska vara entydiga kommer det att vara helt avgörande att det klargörs om uppmätta värden ska anges med eller utan validering. Om det visar sig att valideringsavdrag ska göras kommer vi också att behöva preciseras exakt vilken metod som ska användas för att göra dessa avdrag. Vi väljer nu att inte specificera något av detta i det remitterade föreskriftsförslaget. Vår avsikt är att i den slutliga föreskriften om miljörapport, liksom i Svenska Miljörapporteringsportalen, tydliggöra detta för verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter.

I föreskrifterna om miljörapport finns, som nämnts, ett befintligt krav på att ange antal överträdelser av kraven för utsläpp till luft och vatten som gäller enligt förordningen om förbränning av avfall. Som nämnts kan, under vissa förhållanden, andra begränsningsvärden enligt tillstånds- eller föreläggandevillkor tillämpas än dessa förordningskrav. Med anledning av att det föreslås att sådana villkor ska redovisas bedömer Naturvårdsverket att kravet på att ange antal överträdelser bör omfatta också sådana tillstånds- och föreläggandevillkor.

Förutom att dessa uppgifter behövs för internationell rapportering kan uppgifterna även fylla en funktion för tillsynsmyndigheterna eftersom efterlevnaden av utsläppskrav är en central del av tillsynen.

2.5.3. Små anläggningar

För små anläggningar, med förbränningskapacitet högst 2 ton avfall per timme, finns i bilaga 2 a sedan tidigare ett krav på att lämna uppgifter om förbränningskapacitet. Uppgifterna samlas in för att Sverige ska uppfylla kraven i art. 55.3 IED på att hålla en förteckning över sådana anläggningar. Uppgifterna avses även att rapporteras till EU-kommissionen.

De befintliga kraven i bilaga 2 a på att ange att förordningen om förbränning av avfall är tillämplig samt benämning på den enskilda förbränningsanläggningen gäller enbart för enskilda förbränningsanläggningar med högre förbränningskapacitet. Förteckningen över små anläggningar behöver innehålla tillräckliga uppgifter som entydigt identifiera vilka anläggningar som avses. Naturvårdsverket föreslår av den anledningen att kraven utökas till att omfatta samtliga enskilda förbränningsanläggningar.

2.5.4. Efterlevnadskontroll avseende dispensvillkor

Det har tidigare införts ett krav i bilaga 2 a på att verksamhetsutövare, för enskilda förbränningsanläggningar som omfattas av dispensbeslut enligt 105 §

punkterna 2, 3 och 4 förordningen om förbränning av avfall eller omfattas av tillståndsvillkor eller föreläggandevillkor som avses i 28, 32 eller 33 §§ i förordningen, ska redovisa antal överträdelser under året av villkor som angetts i nämnda dispensbeslut eller villkor.

Regleringen avser att säkerställa insamling av de uppgifter som behövs för Sveriges rapporteringsskyldighet enligt art. 51.4 IED. Rapporteringen preciseras i Modul 4, punkt 11.1 i genomförandebeslutet. Enligt nämnda bestämmelse i IED ska det bl.a. anges resultaten av kontroller som görs avseende dispensvillkoren. Merparten av det underlag som behövs för att uppfylla dessa rapporteringskrav tas in från provnings- och tillsynsmyndigheter till Naturvårdsverket.

För att den data som samlas in avseende efterlevnaden av dispensvillkoren ska vara tillräckligt specificerad föreslås att det ska förtydligas att kravet på att ange antal överträdelser avser varje enskilt sådant villkor.

2.6. Täkter

Verksamhetsutövare för tillståndspliktiga täkter ska enligt befintliga 4 § punkten 7 föreskrifterna om miljörapport samt bilaga 3 till föreskrifterna redovisa faktisk produktion och mängd levererat material från täkt per användningsområde. Uppgifterna är viktiga för bland annat tillsynsmyndigheten då de ligger till grund för beräkning av mängd utbrutet material samt kvarvarande mängd att bryta enligt tillstånd.

I täkter kan externt material hanteras och det är vanligt att entreprenadberg förs in för exempelvis återvinning och tillfällig lagring. I Vägledning om Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapportering (version 12) finns sedan den 11 februari 2016 ett förtydligande att rapportering enligt bilagan endast omfattar material som har sitt ursprung i tükten. För att säkerställa att endast material som har sitt ursprung i tükten redovisas under avsedd flik i Svenska Miljörapporteringsportalen finns behov av ett förtydligande i bilagan att rapporteringskravet om mängd levererat material omfattar endast det material som har sitt ursprung i tükten.

2.6.1. Föreslagen ändring – förtydligande avseende mängd levererat material

Naturvårdsverket föreslår att det i bilagan som avser tillståndspliktiga täkter görs ett förtydligande av definitionen av termen mängd levererat material så att den får följande lydelse.

Mängd levererat material: avser material som *har sitt ursprung i tükten och* under året levererats från tüktoområdet. Material som sålts men ligger kvar i upplag vid årets slut ska inte medräknas.

3. Alternativa lösningar och en beskrivning av vilka effekterna blir om ändringarna inte genomförs

3.1. Anvisningar om i vilken del av miljörapporten olika uppgifter ska redovisas utgår

Nollalternativet innebär att anvisningarna om att uppgifter ska redovisas i specifika delar av miljörapporten kvarstår i föreskrifterna om miljörapport. Det riskerar att hindra utvecklingen av nya tekniska lösningar, såsom olika rapporteringsformat som kan underlätta för verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter. Hur verksamhetsutövare ska redovisa uppgifter i Svenska miljörapporteringsportalen bedöms därför lämpligare att styra genom vägledning.

Ett alternativ för att säkerställa att föreskrifterna om miljörapport är teknikneutrala i ännu större utsträckning är att ta bort kravet i föreskrifterna på att miljörapporter ska lämnas elektroniskt via Svenska miljörapporteringsportalen. Vi bedömer emellertid att det är viktigt att tillsynsmyndigheter kan kräva att verksamhetsutövare lämnar uppgifter via Svenska Miljörapporteringsportalen. Om detta krav togs bort riskerar det att innebära att tillsynsmyndigheter i större utsträckning behövde mata in uppgifter manuellt.

3.2. Stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall

En alternativ lösning till de i föreskrifterna föreslagna ändringarna är att inte begära in uppgifterna via miljörapporten, utan att samla in uppgifterna på annat sätt. En rapporteringsskyldighet för verksamhetsutövarna skulle i och för sig inte behöva specificeras i författning, utan insamlingen skulle kunna utföras genom separat kontakt via brev, mejl eller telefon med varje enskild verksamhetsutövare. Vi bedömer dock att det inte skulle innebära en mindre arbetsbörda eller lägre kostnader utan att det skulle kräva en större resursinsats av verksamhetsutövare, och mångdubbelt mer för de inblandade myndigheterna. Av remissvaren vid revideringen 2012 av de aktuella föreskrifterna framgick tydligt att både verksamhetsutövare och berörda myndigheter var av den uppfattningen att det är att föredra att efterfrågade uppgifter lämnas i miljörapporten, istället för manuellt till tillsynsmyndigheten.

Sammanfattningsvis bedömer vi att alternativet att samordna uppgiftslämnandet med miljörapportering är det alternativ som har minst negativ inverkan för verksamhetsutövaren.

3.2.1. Särskilt om stora förbränningsanläggningar

Nollalternativet, dvs. att inga ändringar genomförs, skulle innebära att de nuvarande rapporteringskraven i bilaga 2 del II till föreskrifterna om miljörapport skulle kvarstå. Även med nuvarande krav skulle uppgifter om utsläpp av svaveldioxid, kväveoxider och stoft kunna rapporteras till EU-kommissionen under IED. Information och vägledning till verksamhetsutövare skulle kunna stärkas för att undvika de brister som rapporteringen uppvisat. Däremot skulle en kvalitetssäkring av uppgifterna som rapporteras till EU-

kommissionen inte kunna genomföras. De eventuella brister som uppmärksammas i EU-kommissionens kvalitetsgranskning skulle då föranleda direktkontakt med verksamhetsutövare. De brister som inte uppmärksammas i EU-kommissionens kvalitetsgranskning riskerar att försämra kvaliteten av uppföljningen av genomförandet av IED.

Utan uppgifter om utsläpp och bränsleförbrukning per enskild förbränningsanläggning kan inte kvalitetssäkring och uppdatering av emissionsfaktorer i inventeringen av luftföroreningar genomföras regelbundet. Separat kontakt via brev, mejl eller telefon med enskilda verksamhetsutövare skulle då troligen behövas oftare än i dagsläget för att inhämta de uppgifter som Naturvårdsverket behöver för kvalitetssäkring och uppdateringar av emissionsfaktorer samt göra uppdelningen av förbrännings- och processrelaterade utsläpp. Naturvårdsverket bedömer att sådana separata kontakter kan resultera i större kostnader för verksamhetsutövarna. Eftersom det även kan resultera i större kostnader för Naturvårdsverket skulle det troligen resultera i att de inte kan genomföras lika ofta. Det riskerar att medföra en sämre kvalitet i inventeringen av luftföroreningar samt att åtgärder för att minska utsläppen vid dessa anläggningar inte reflekteras i inventeringens uppskattningar av utsläppen.

3.3. Täkter

Nollalternativet till att införa förtydligandet avseende mängd levererat material i bilagan är att även fortsättningsvis ha förtydligandet enbart i Naturvårdsverkets vägledning. Bedömningen är att det inte är tillräckligt med förtydligande endast i Naturvårdsverket vägledning utan att det även behöver framgå av föreskrifterna. I de fall verksamhetsutövare inte tar del av vägledningen finns annars fortsatt risk att rapportering inte sker enligt föreskrifterna.

Vi bedömer inte att det finns några andra alternativa lösningar.

4. Kostnadmässiga och andra konsekvenser för berörda aktörer av förslagen

De verksamheter som berörs av förslagen är främst stora förbränningsanläggningar, anläggningar som förbränner avfall och tillståndspliktiga täkter, men även övriga verksamheter som omfattas av föreskrifterna om miljörapportering berörs. Därutöver berörs länsstyrelser och kommunala miljönämnder i egenskap av tillsynsmyndigheter samt Naturvårdsverket och även andra centrala myndigheter som nyttjar uppgifter ur Svenska Miljörapporteringsportalen. Nedan redovisas konsekvenserna för olika aktörer av respektive förslag.

4.1. Anvisningar om i vilken del av miljörapporten olika uppgifter ska redovisas utgår

Föreslagna ändringar bedöms inte medföra några direkta kostnader för berörda verksamhetsutövare, tillsynsmyndigheter eller centrala myndigheter.

De föreslagna ändringarna innebär ökade möjligheter att byta eller komplettera de tekniska lösningarna för inlämnande av miljörapporter i Svenska

Miljörapporteringsportalen över tid utan att det krävs en föreskriftsändring. Nya tekniklösningar kan innebära förenklingar för verksamhetsutövers rapportering och tillsynsmyndigheters användning av uppgifterna. Genom att, t.ex. genom möjlighet att lämna information i strukturerad form, underlätta nyttjandet av informationen för flera syften kan verksamhetsutövarnas uppgiftslämnarbörda begränsas. Även för att kunna hantera de tekniska begränsningarna i Svenska Miljörapporteringsportalen kan det finnas behov av visst utrymme för olika tekniklösningar.

4.1.1. Konsekvenser för verksamhetsutövare

Antalet verksamhetsutövare som miljörapporterar är omkring 6 000. För verksamhetsåret 2014 lämnades cirka 5 600 miljörapporter in. Förslaget bedöms inte innebära några kostnader för de verksamhetsutövare som ska miljörapportera. De föreslagna redaktionella ändringarna bedöms göra föreskrifterna mer tydliga och enklare att tillämpa för verksamhetsutövarna.

4.1.2. Konsekvenser för tillsynsmyndigheter

Förslagen kan påverka tillsynsmyndigheternas möjligheter att kräva att verksamhetsutövare redovisar uppgifter inom Svenska miljörapporteringsportalen på visst sätt. Om verksamhetsutövarna inte styrs genom föreskrifterna om miljörapport till att lämna uppgifter under fliken emissionsdeklarationen i Svenska Miljörapporteringsportalen kan det leda till att tillsynsmyndigheterna behöva mata in uppgifter manuellt.

De anvisningar som idag finns om att uppgifter, om möjligt, ska anges i emissionsdelen är emellertid så vagt formulerade att vi bedömer att de föreslagna ändringarna endast kommer få begränsad påverkan. Hur verksamhetsutövare ska redovisa uppgifter i Svenska miljörapporteringsportalen bedöms i stället lämpligare att styra genom mer närmare anvisningar i Naturvårdsverkets vägledning och i användarsinstruktioner på Svenska Miljörapporteringsportalens webbplats. De föreslagna ändringarna innebär även en möjlighet att i större utsträckning styra hur uppgifter redovisas genom att anpassa de tekniska lösningarna för inlämnande för att underlätta redovisning på önskvärt sätt.

4.1.3. Konsekvenser för centrala myndigheter

Förslaget kan påverka de centrala myndigheter, främst Naturvårdsverket, som använder uppgifter som finns i Svenska Miljörapporteringsportalen. Om verksamhetsutövarna inte styrs genom föreskrifterna om miljörapport till att redovisa uppgifter under fliken emissionsdeklarationen i Svenska Miljörapporteringsportalen kan det medföra ökad manuell hantering av uppgifterna hos myndigheterna. Vid avsaknad av uppgifter som används för internationell rapportering kan även ökade kostnader för kvalitetsgranskning uppstå. Brister i redovisningen av uppgifter i Svenska Miljörapporteringsportalen bedöms dock kunna åtgärdas genom närmare anvisningar till verksamhetsutövare om hur uppgifterna ska redovisas i vägledning.

Naturvårdsverket berörs även under en övergångsperiod av ökade administrativa kostnader för vägledning till tillsynsmyndigheter och verksamhetsutövare om redovisning av uppgifter och de nya reglerna.

4.2. Omstrukturering och övriga redaktionella ändringar

Tillsynsmyndigheter, Naturvårdsverket och andra centrala myndigheter som vägleder om föreskrifterna om miljörapport berörs under en övergångsperiod av ökade administrativa kostnader för vägledning kring de nya reglerna.

De redaktionella ändringar som görs i samband med denna översyn av föreskrifterna om miljörapport bedöms inte innebära någon förändring i sak och därmed inte medföra några andra kostnader eller andra konsekvenser.

4.3. Stora förbränningsanläggningar

4.3.1. Aktörer som berörs av de föreslagna ändringarna

Sverige har under det nu upphävda direktivet om stora förbränningsanläggningar (2001/80/EG) rapporterat cirka 142 anläggningar (verksamhetsåret 2014). Av dessa är cirka 110 anläggningar värmeverk och kraftvärmeverk, 29 anläggningar ligger på industrier och 3 anläggningar är delar av raffinaderier.

I och med IED utökades tillämpningsområdet för regleringen av stora förbränningsanläggningar med stationära förbränningsmotorer och massaindustrins återvinningspannor. För dessa anläggningar gäller inte några begränsningsvärden enligt IED (och förordning (2013:253) om förbränning av avfall), men vi bedömer att EU-kommissionen förväntar sig att medlemsstaterna rapporterar vilka av dessa anläggningar som finns, samt möjligen även andra data.

Det finns idag återvinningspannor på 21 sulfatbruk och fem sulfitbruk. På alla utom sex av dessa finns fastbränslepannor vilka i sig själv är stora förbränningsanläggningar. Antalet massabruk som berörs ökar därmed med sex stycken.

Vidare uppskattar Naturvårdsverket att det kan finnas högst fem anläggningar med dieselmotorer, eventuellt i kombination med pannor, som har så stor installerad effekt att de nu klassas som stora förbränningsanläggningar under IED. Ingen av dem har klassificerats som stor förbränningsanläggning enligt den äldre lagstiftningen. Naturvårdsverket har inte full kännedom om vilka anläggningar som omfattas av förordning (2013:252) om stora förbränningsanläggningar i denna del. Därmed har vi inte heller full kännedom om vilka anläggningar som berörs av en ändring av rapporteringskraven. Vi har dock fått telefon- och mejlfrågor i flera enskilda fall rörande huruvida dieselmotorer omfattas av förordningen om stora förbränningsanläggningar. Frågorna har gällt dieselmotorer på stora sjukhus, kärnkraftverk och stora serverhallar. Vi uppskattar därför antalet till högst fem stycken.

Mot denna bakgrund bedömer vi att det totala antalet stora förbränningsanläggningar som berörs av de föreslagna ändringarna är ca 150

stycken (142 rapporterade, 6 tillkommande massabruk samt, som mest, fem anläggningar med dieselmotorer).

I många fall finns på samma plats både en stor förbränningsanläggning och en anläggning som förbränner avfall. Det sammanlagda antalet verksamheter med anläggningar ur båda grupperna är uppskattningsvis lite drygt två hundra. En exakt siffra föreligger inte, bland annat eftersom uppgift om detta inte samlas in.

Andra som berörs är verksamheternas tillsynsmyndigheter, dvs. länsstyrelser och kommunala miljönämnder, samt i förlängningen även Naturvårdsverket, som rapporterar uppgifterna vidare till EU-kommissionen.

4.3.2. *Konsekvenser för verksamhetsutövare*

Föreslagna ändringar i verksamhetsutövarnas rapporteringsskyldighet bedöms inte utöver administrativa kostnader medföra några direkta kostnader för de berörda verksamhetsutövarna.

Förslaget innebär att verksamhetsutövare som har flera enskilda förbränningsanläggningar behöver ange berörda uppgifter för var och en av dessa istället för att ange sammanräknade uppgifter.

Naturvårdsverket bedömer att ändring av rutiner för inrapportering av uppgifterna per enskild förbränningsanläggning istället för summerat per stor förbränningsanläggning i genomsnitt kommer att kräva 1 timme första året. Naturvårdsverket bedömer däremot inte att det tillkommer någon ytterligare löpande administrativ kostnad för verksamhetsutövarna att ta fram och rapportera uppgifterna per enskild förbränningsanläggning då uppgifterna ändå skulle tagits fram för summeringen per stor förbränningsanläggning.

Naturvårdsverket bedömer att dessa arbetsuppgifter utförs av personal med teknisk högskoleutbildning med en lön av 37 000 kronor per månad. Enligt "Regelräknaren"⁹ innebär det en timkostnad för företaget av 323 kronor. Detta innebär för de berörda verksamhetsutövarna samlat 48 450 kronor som engångskostnad.

4.3.3. *Konsekvenser för tillsynsmyndigheter och centrala myndigheter*

Förslaget bedöms inte medföra några konsekvenser för tillsynsmyndigheterna.

Förslaget påverkar Naturvårdsverket genom att det kommer att krävas en manuell sammanräkning av uppgifterna för enskild förbränningsanläggning för att få fram summan per stor förbränningsanläggning som ska användas för internationell rapportering. Denna arbetsinsats bedöms emellertid vara betydligt mindre än den arbetsinsats som hade krävts för Naturvårdsverket för att genom direktkontakt med verksamhetsutövarna kontrollera uppgifterna om föreskriftsändringen inte genomförs.

⁹ <https://regelraknaren.tillvaxtverket.se/regelraknaren/#/calculations/1818/alternatives/2583/populations/2584/admincosts/0>

Naturvårdsverket berörs även under en övergångsperiod av ökade administrativa kostnader för vägledning till tillsynsmyndigheter och verksamhetsutövare om de nya reglerna.

4.4. Anläggningar som förbränner avfall

4.4.1. Aktörer som berörs av de föreslagna ändringarna

I Sverige finns förbränningsanläggningar som förbränner avfall och omfattas av förordning (2013:253) om förbränning av avfall på cirka 80 platser. Samtliga kommer att beröras av ändringarna i bilaga 2 a.

På ca 60 av dessa 80 platser finns de berörda förbränningsanläggningarna på värmeverk eller kraftvärmeverk. På ca 35 av dessa 60 platser finns minst en produktionsenhet som klassificeras som så kallad avfallsförbränningsanläggning. På övriga ca 25 platser klassificeras alla berörda produktionsenheter som samförbränningsanläggningar.

På cirka 20 av de 80 platserna ligger förbränningsanläggningen inom en industri. Samförbränningsanläggningar som är cementugnar finns på 3 platser. Samförbränningsanläggningar som är fastbränslepannor inom massaindustri finns på ca 7 platser. Samförbränningsanläggningar inom andra industrigrenar (kemisk industri, läkemedelsindustri, livsmedelsindustri, träindustri, mineralindustri och metallframställning) finns på ca 10 platser.

I många fall finns på samma plats både en stor förbränningsanläggning och en anläggning som förbränner avfall, se avsnitt 5.1 ovan.

Andra som berörs är verksamheternas tillsynsmyndigheter, dvs. länsstyrelser och kommunala miljönämnder, samt i förlängningen även Naturvårdsverket, som rapporterar uppgifterna vidare till EU-kommissionen.

4.4.2. Konsekvenser för verksamhetsutövare

Föreslagna ändringar i verksamhetsutövarnas rapporteringsskyldighet bedöms inte utöver administrativa kostnader medföra några direkta kostnader för de berörda verksamhetsutövarna. I fråga om administrativa kostnader bedöms nedan angivna kostnader uppstå för verksamhetsutövare för anläggningar som omfattas av förordningen om förbränning av avfall.

För de tillkommande kraven för anläggningar som förbränner avfall krävs insamling inom verksamheten av motsvarande uppgifter.

Naturvårdsverket bedömer enligt en grov uppskattning att arbetet med att ta fram rutiner för insamling av nya uppgifter i genomsnitt kommer att kräva 8 timmar första året.

Naturvårdsverket bedömer enligt en grov uppskattning att det sedan krävs 4 timmar årligen att samla in uppgifter och rapportera i Svenska Miljörapporteringsportalen, samt 2 timmar för kontroll och beslut av miljöchef eller motsvarande.

Naturvårdsverket bedömer vidare att arbetsuppgifterna utförs av personal med teknisk högskoleutbildning med en lön av 37 000 kronor per månad. Enligt "Regelräknaren"¹⁰ innebär det en timkostnad för företaget av 323 kronor. Timkostnad för miljöchef eller motsvarande är enligt "Regelräknaren" 524 kronor.

Detta innebär för de berörda verksamhetsutövarna sammantaget 0,2 miljoner kronor ($8 \cdot 323 \cdot 80$) som engångskostnad och 0,2 miljoner kronor ($4 \cdot 323 \cdot 80 + 2 \cdot 524 \cdot 80$) som årliga kostnad.

4.4.3. *Konsekvenser för tillsynsmyndigheter*

I de fall tillsynsmyndigheten skickar information till verksamhetsutövare inför miljörapportering kommer förslaget medföra behov av framtagande av ny information. I övrigt berörs de genom att förslaget kan leda till ökat behov av vägledning. Ekonomiska konsekvenser och ökad arbetsinsats för att ta fram ny information samt vägleda om ändringarna bedöms som ringa och är begränsad till ett tillfälle, inför 2017 års miljörapportering.

Förslaget antas även underlätta tillsynen genom att det leder till att relevanta uppgifter om mängd och typ av avfall som förbränts och utsläppta mängder av tillståndsgivna parametrar samlas i miljörapporten.

4.4.4. *Konsekvenser för Länsstyrelsernas SMP-förvaltning*

Den utveckling av Svenska Miljörapporteringsportalen som blir en följd av förändringarna innebär en begränsad ökad arbetsinsats för länsstyrelsernas SMP-förvaltning och för IT-utvecklare.

4.4.5. *Konsekvenser för centrala myndigheter*

Naturvårdsverket berörs i sin egenskap av ansvarig myndighet för Sveriges rapportering till EU-kommissionen under IED av att uppgifter som behövs för rapporteringen samlas in. Naturvårdsverket berörs även under en övergångsperiod av ökade administrativa kostnader genom att vägledning till tillsynsmyndigheter och verksamhetsutövare om de nya reglerna behöver tas fram.

4.5. *Täkter*

Förslaget berör utövare av tillståndspliktiga täkter. Det föreslagna tillägget till lydelsen av *mängd utbrutet material* i bilaga 3 till föreskrifterna medför i saken ingen ändring utan endast ett förtydligande av bestämmelsen och bedöms därmed inte medföra några kostnader.

4.5.1. *Konsekvenser för verksamhetsutövare*

Förslaget om förtydligande i bilaga 3 till föreskrifterna om miljörapport bedöms underlätta miljörapporteringen för verksamhetsutövare. Det framgår tydligare vad som ska rapporteras och ökar möjligheten för verksamhetsutövare att lämna korrekta uppgifter i miljörapporten.

¹⁰ <https://regelraknaren.tillvaxtverket.se/regelraknaren/#/calculations/1818/alternatives/2583/populations/2584/admincosts/0>

4.5.2. *Konsekvenser för tillsynsmyndigheter*

I de fall tillsynsmyndigheten skickar information till verksamhetsutövare inför miljörapportering kan förslaget medföra behov av framtagande av ny information. Ekonomiska konsekvenser och ökad arbetsinsats för att ta fram ny information om ändringen bedöms som ringa och är begränsad till ett tillfälle, inför 2017 års miljörapportering. Förslaget bedöms i förlängningen underlätta för tillsynsmyndigheter med mindre behov av vägledning till verksamhetsutövare. Förslaget antas även underlätta förtillsynen genom att det leder till att korrekt rapportering sker i större utsträckning.

4.5.3. *Konsekvenser för centrala myndigheter*

Centrala myndigheter som berörs av förslaget är Naturvårdsverket och SGU som vägleder för täkt-rapportering på Svenska Miljörapporteringsportalens webbplats.

Förslaget antas medföra minskat behov av vägledning och därmed förenkla arbetet för bägge myndigheter. Inledningsvis kan information om ändringen behövas men arbetsinsatsen och ekonomiska konsekvenser bedöms som ringa.

Att sannolikheten att uppgifter rapporteras korrekt bedöms öka är även relevant för SGU som årligen rapporterar statistik utifrån uppgifter som rapporterats i Svenska Miljörapporteringsportalen.

4.6. *Generallt för samtliga förslag*

4.6.1. *Bedömning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen*

Regleringen bedöms inte påverka konkurrensförhållandena för företagen då konkurrenter i andra medlemsstater torde få likaratade kostnader som de ovan redovisade.

4.6.2. *Bedömning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen*

Regleringen bedöms inte påverka verksamhetsutövarna på något betydande sätt utöver vad som beskrivits tidigare.

4.6.3. *Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning*

Naturvårdsverket bedömer att inte några av företagen som berörs av de föreslagna ändringarna för stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall faller in under definitionen för *små och medelstora företag*. Vi bedömer att de minsta företag som berörs är några av de berörda kommunala bolagen. De driver mindre värme- eller kraftvärmeverk, och kanske även ansvarar för annan teknisk infrastruktur. Vi bedömer att de generellt sett också har förhållandevis hög kompetens i rapporteringsfrågor, och tillgång till bra nätverk i branschorganisationen Energiföretagen Sverige.

Naturvårdsverket bedömer inte att det finns behov av anpassning av föreskrifterna specifikt med hänsyn till små verksamhetsutövare.

4.6.4. *Bedömning av konsekvenser för miljöskyddet*

Föreslagen ändring som avser stora förbränningsanläggningar leder till förbättrad kvalitet på insamlade uppgifter som används som underlag inventeringen av luftföroreningar. Det kan bidra till en bättre miljömålsuppföljning av miljömålet Frisk luft.

Förslagen bedöms i övrigt inte medföra några konsekvenser för miljöskyddet.

5. Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU

5.1. *Stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall*

Regleringen syftar till att genomföra ett EU-direktiv och är en direkt följd av de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

5.2. *Övriga förslag*

Föreslagna ändringar i övrigt innebär inte någon förändring i förhållande till Sveriges skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

6. Tidpunkten för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

6.1. *Tidpunkten för ikraftträdande*

De nya föreskrifterna är avsedda att träda i kraft till årsskiftet, vilket innebär att verksamhetsutövarna ska lämna miljörapport enligt de nya föreskrifterna från och med verksamhetsåret 2017 (dvs. i den miljörapport som lämnas senast den 31 mars 2018). De äldre föreskrifterna ska emellertid tillämpas för den miljörapport som ska lämnas för verksamhetsåret 2016, dvs. den miljörapport som ska lämnas senast den 31 mars 2017.

För att Naturvårdsverket ska kunna fullgöra den svenska rapporteringsskyldigheten under IED behövs de ytterligare uppgifterna för anläggningar som förbränner avfall redan för verksamhetsåret 2016. Det avser den miljörapport som ska lämnas in mars 2017. För att kunna samla in uppgifterna i tid kommer det redan från och med denna rapportering finnas möjlighet att lämna uppgifterna i Svenska Miljörapporteringsportalen. Det kommer emellertid inte finnas något föreskriftskrav på att uppgifterna ska lämnas. Detta innebär att för rapporteringen som ska göras mars 2017 är delar av rapporteringen frivillig för verksamhetsutövarna, men enligt förslaget ska den bli obligatorisk från och med den rapportering som ska göras mars 2018.

6.2. *Övergångsbestämmelser*

Naturvårdsverket bedömer att följande övergångsbestämmelser behövs.

1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2017 då Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2006:9) om miljörapport ska upphöra att gälla.
2. Den första miljörapporten enligt dessa föreskrifter ska ges in till tillsynsmyndigheten senast den 31 mars 2018.

3. För verksamhetsåret 2016 ska miljörapport lämnas enligt de upphävda föreskrifterna (NFS 2006:9) om miljörapport.

6.3. Behov av speciella informationsinsatser

Naturvårdsverket har gett ut en vägledning om Naturvårdsverkets föreskrifter om miljörapport. Den ger vägledning kring hur föreskrifterna ska förstås och uppdateras årligen.

Förutom den allmänna vägledningen om miljörapportering har Naturvårdsverket även gett ut kompletterande vägledningar om miljörapporteringen för vissa verksamheter. På Svenska miljörapporteringsportalens webbplats finns även instruktioner avseende hur rapportering ska göras i Svenska Miljörapporteringsportalen.

Naturvårdsverket kommer att vägleda om de nya reglerna avseende stora förbränningsanläggningar och anläggningar som förbränner avfall, bl.a. genom information på Svenska miljörapporteringsportalens webbplats.

Med anledning av att anvisningarna om hur uppgifter ska redovisas i Svenska Miljörapporteringsportalen föreslås utgå ur föreskrifterna behöver istället tydligare anvisningar om detta ges i Naturvårdsverkets vägledning och instruktionerna på Svenska Miljörapporteringsportalens webbplats. Med anledning av den nya strukturen på föreskrifterna kommer även vägledningen att behöva struktureras om och ses över så att formuleringarna stämmer överens med föreskrifterna om miljörapport. Övriga redaktionella ändringar ger behov av vissa, begränsade ändringar i Naturvårdsverkets vägledning.

De delar av de allmänna råden som bedöms relevanta behöver istället anges i vägledningen till föreskrifterna om miljörapport.

6.3.1. Särskilt för anläggningar som förbränner avfall

I december 2015 informerade Naturvårdsverket via e-post om de förändringar som vi kunde se skulle behöva genomföras i föreskrifterna om miljörapport. Informationen gick till berörda branschorganisationer för vidare befordran till berörda medlemsföretag, ett stort antal verksamhetsutövare och tillsynsmyndigheter med flera.

Kontaktpersoner***Stora förbränningsanläggningar***

Johannes Morfeldt och Staffan Asplind

Tel: 010-698 10 00

staffan.asplind@naturvardsverket.selinda.sjoo@naturvardsverket.se***Anläggningar som förbränner avfall***

Staffan Asplind och Anna Nordin

Tel: 010-698 10 00

staffan.asplind@naturvardsverket.seanna.nordin@naturvardsverket.se***Täkter***

Ingrid Johansson Horner

Tel: 010-698 10 00

Ingrid.johansson-horner@naturvardsverket.se***Övriga förslag***

Monika Magnusson och Linda Sjöo

Tel: 010-698 10 00

monika.magnusson@naturvardsverket.selinda.sjoo@naturvardsverket.se